

Josie vidste, hvordan hun kunne følge Jesu Kristi eksempel.

JoLyn Brown
(Baseret på en virkelig hændelse)

Denne historie fandt sted i USA.

Josie sad med sin kusine Ashlyn under et træ uden for huset, hvor hun boede.

»Jeg ville ønske, at der var noget sjovt, vi kunne gøre for at tjene penge,« sagde Josie.

»Måske kunne vi tjene penge ved at gøre ting for folk,« sagde Ashlyn.

»Hvad nu, hvis vi lavede en klub?« Josie sprang begejstret op. »Det kan være en dyrepasningsklub eller en hundeluftningsklub.«

»Vi kunne gøre alle mulige ting,« sagde Ashlyn.

»Folk har altid brug for hjælp. Og de ville betale os.«

Ashlyn havde ret. Hver dag så Josie folk, der havde brug for hjælp.

Pludselig fik Josie en anden idé. Hun blev helt varm inde i. Det mindede hende om hendes dåb sidste år. Hun havde lovet altid at huske på Jesus og følge hans eksempel. Hun vidste, hvordan hun kunne gøre det.

»Hvad nu, hvis vi har en klub, der hjælper folk

gratis?« spurgte Josie. Den varme følelse blev stærkere.

Ashlyns øjne blev store. »Det ville være virkelig sjovt,« sagde hun. »Vi kan hjælpe folk i skolen og kirken – nærmest overalt.«

»Vi kan kalde klubben Gør tingene bedre-klubben!« sagde Josie. »Lad os starte i morgen i skolen.«

Næste dag i frikvarteret løb Ashlyn og Josie ud i kanten af legepladsen.

»Kan du se nogen, vi kan hjælpe?« Ashlyn stod på tæer og kiggede hen mod den bulede regnbuerutsjebane.

»Ikke endnu.« Josie kiggede søgende over mod klatrestativet og gyngestativet. Børnene var i gang med at rutsje og gyngede. De legede med bolde og sjippetov. Der var ikke rigtig nogen, som så ud til at have brug for hjælp. Alle virkede til at have en ven. Så så hun en lille pige, som stod helt alene med et sjippetov.

Josie greb fat i Ashlyns arm. »Se der!« Josie og Ashlyn fandt sjippetov frem og gik hen til pigen.

»Hej! Jeg hedder Josie.«

»Og mit navn er Ashlyn. Hvad hedder du?«

Pigen så overrasket ud. »Jeg hedder Leslie.«

»Vil du lege med os?« Josie rakte et sjippetov frem.

Leslie smilede. »Ja!«

Ashlyn og Josie lærte Leslie nogle nye måder at sjippe på. Da det ringede ind, sagde de farvel. Josie havde en god følelse inde i. Hun vidste, at det var Helligånden.

Når Josie og Ashlyn derefter så Leslie på gangene, så hilste de på hende.

Josie og Ashlyn ledte efter flere mennesker, de kunne hjælpe. Nogle gange sagde de venlige ting til folk og prøvede at opmuntre dem. Andre gange inviterede de børn til at lege med dem.

En dag smilede Josie til en dreng uden for skolen. »Jeg kan godt lide din dinosaur-T-shirt,« sagde hun.

Drengen smilede og så ned på sin T-shirt.

»Tak.«

Da Josie satte sig ned, indså hun, at hun ikke engang havde tænkt på at gøre det for klubben! Hun havde bare gjort det.

Josie tænkte på alle de venner, hun havde fået, siden hun og Ashlyn startede deres klub. Josie kunne virkelig godt lide at hjælpe folk. Det fik hende til at ville gøre flere rare ting for andre. Gør tingene bedre-klubben gjorde hende bedre. Og det føltes dejligt. ●